

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. II. De humilitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

ardentius desiderant simul colloqui, omnēque tempus in tali colloquio consumptum breve & jucundum esse faciunt, quanto magis animæ DEVM amanti jucundum erit, quam frequentissimè cum ipso conversari, & perinde ut Sponsus cum Sponso colloquens facere solet, omnes cogitationes & affectus importunè se tali colloquio ingerentes fortiter reiiciet.

Considera II. Quàm efficax sit remedium istud, uti videtur ipso Dæmonis conatu, quo orationem impedire studet, diligere potes; nimirum ut Patres Spirituales, cum advenisset aliquem inordinato amore cuiusdam mulieri adhaerere, vident, ut omne cum ea colloquium atque consortium fugant, ne per talem familiaritatem inajus augmentum capiat anima & Dæmon, ne per familiaritatem cum DEO semper illius amore proficiat homo, omni conatu ab orationis frequentia & fervore abstrahere eum nititur.

Considera III. Quomodo tu proinde hunc Dæmonem natum eludere, & quàm frequentissimè deinceps, diligentissimèque orationi vacare velis, Colloquium ad Christum illud assidue cum Apostolis rogando; *Domine, doce nos orare*. Vide Spinolam p. 2. Med. 150. pu. 1. fol. 384.

Legatur ex lib. 1. de imit. c. 18. & illa præcipuè verba cum rubore perpendantur: Per diem laborabant (SS. Patres) & noctibus orationi divinæ vacabant, quamquam laborando ab oratione mentali minimè cessarent. Omnis enim ad vacandum DEO brevis videbatur, & præ magna divinæ contemplationis, etiã oblivioni tradebatur necessitas corporalis.

Pro quinta Die,

MEDITATIO II.

DE HUMILITATE.

Scopus.

Amoris erga dictam virtutem augmentum

Punctum I.

Considera I. Parabolam de Pharisæo & Publicano, quæ in hæc verba S. Lucas c. 18. describit: *Duo homines*

ascenderunt in templum, ut orarent, unus Phariseus, & alter Publicanus. Phariseus stans, hac apud se habebat: Deus gratias ago tibi, quia non sum, sicut ceteri hominum, raptores, injusti, adulteri, velut etiam hic Publicanus; Ieiuno bis in Sabbato, decimas do omnium, quae sunt meae. Et Publicanus a longè stans, nolebat nec oculos ad caelum elevare: sed percutiebat pedus suum, dicens: Deus propitius esto mihi peccatori. Considera, inquam, quem Iosephus Christus per hanc Parabolam intenderit, scilicet ut nobis præstantiam & efficaciam humilitatis declararet, atque adeò ad illius amorem & praxin excitaret.

Considera II. Quàm bene iste Publicanus docuerit, in quo vera humilitas consistat, dum scilicet, non tantùm se per intellectum despexit, sed etiam per voluntatem, adeòque utramque humilitatem, intellectus scilicet & voluntatis conjunxit, nam ut S. Bernardus 142. in cant. ait, *alia est humilitas, quam veritas parit; alia, quam charitas format.* Ad quam utramque hortatur Apostolus ad Ep. Kemp. c. 4. *Obsecro vos, ut dignè ambuletis vocatione vestra cum omni humilitate.*

Considera III. Quid sit despiciere se ipsum; id re optimè magister humilitatis docebit, de quo S. Paulus ad Philip. c. 2. dixit: *qui cum in forma Dei esset, exinanivit semetipsum, formam servi accipiens;* unde ut servus nihil proprium habere voluit, sed omne lucrum Deo velut Domino obtulit; ipse ut servus omnia onera nostra in se suscepit; ipse vilissimè in victu, habitatione, vestibus &c. elegit; ipse ut servus omni honore caruit, factus opprobrium hominum, & abjectio plebis. Aspice ergo, & examina, an hætenus secundùm hoc exemplar humilitatem exercere studueris, & vel deinceps errorem tuum, & negligentiam emenda. Colloquium ad SS. PP.

Punctum II.

Considera I. Quem fructum ex humilitate sua Publicanus iste retulerit, nempe descendit justificatus in domum suam, ut adeò verè in eo completum sit, quod Christus in fine parabola dixit: *qui se humiliat, exaltabitur;* quæ enim ma-

D d 5

for

ior exaltatio optari potest, quàm ex mancipio diaboli filium
& hæredem Dei effici.

Considera II. Si parva ista humilitas tantopere exaltat
hunc Publicanum, quantò altiùs exaltatura sit Religiosus
vel Sacerdotem, qui eidem perfectiori modo, scilicet ut
exemplar Christi studuerit; nimirum efficiet, ut, sicut Chri-
stus accepit nomen super omne nomen, ita & ipse ante alios
in perfectionis studio proficiat, atque adeò perfectus illi
amicus, & vir secundùm cor DEI dici possit, quod nomen
meritò summum honorem, quem homo optare potest, con-
tinet, atque adeò super omne nomen æstimari debet. Hic
sanè nomen accepit frater Urigman ex Dominicana Familia
qui, cum nullum sibi congruum locum reperire posset, se
in profundo inferno sub ipsomet Lucifero, hæc de celo
divit vocem: *citò huc ascende ad thronum altissimum patris
Dei.*

Considera III. Quàm pretiosus sit iste fructus, & quomodo
verè per illum impleatur, quod Christus Matt. c. 11. præcipit
sit, dum dixit: *discite à me, quia mitis sum, & humilis corde,*
& invenietis requiem animabus vestris, id est in Deo
per amorem perfectum quiescitis, hanc enim solam esse viam
animæ quietem, S. Aug. l. 1. conf. c. 1. indicavit dicens
*fecisti nos, Domine, ad te, & inquietum est cor nostrum, donec
nec requiescat in te.* Colloquium ad BB. V.

Punctum III.

Considera I. Quibus medijs potissimum ad insignem
quam humilitatem pervenire possis, nimirum duobus modis
mè, quorum prius est exemplum Christi, ut enim Rebecka
gen. 24. mox de camelo descendit, quando vidit Isaac
pedibus ambulans, ita & anima veri Religiosi aut Sacerdotis
mox de camelo superbiæ aut propriæ æstimationis descendit
filiet, si viderit Christum pro se tantopere humiliatum, ut
S. Bernardus ait: *Exinanivit semetipsum Christus, ut præ
præstaret exemplo, quod docturus erat verbo; & ut non
ponat se ultra magnificare homo super terram, intulerat
est enim impudentia, ut, ubi se exinanivit majestas, servus
eulus inpletur, & tumescat.* Posterius medium est cogitatio
sui, & consideratio priorum vitiorum, ut enim p.

noxi pennas expansas contrahit, ubi sordidos pedes aspexit, & homo facile de se conceptam opinionem dimittit, si, quantis vitijs & imperfectiōibus abundet, accuratius perpendat.

Confidera II. Quam efficacia sint hæc media, multisque hæcenus exemplis confirmata.

Confidera III. Quomodo & tu deinceps illa diligentius adhibere velis. Colloquium ad Christum. Vide Spinolam p. 2. med. 167. fol. 432.

Legatur ex lib. 3. c. 8. & illa præcipuè verba bene ponderentur: Merita non sunt ex hoc æstimanda, si quis plures visiones aut consolationes habeat; vel si peritus sit in scripturis, aut in altiori ponatur gradu, sed si verâ fuerit humilitate fundatus, & divina charitate repletus; si Dei honorem pure & integrè semper quærat; si se ipsum nihil reputet, & in veritate despiciat, atque ab alijs etiam despici, & humiliari magis gaudeat, quàm honorari.

Pro quinta Die,

MEDITATIO III.

DE FREQUENTI RECOLLECTIONE

S V I.

Scopus.

Accuratus usus variorum Examinum.

Punctum I.

Confidera I. Parabolam de muliere, quam sequentibus verbis S. Lucas 15. describit. *Mulier habens drachmas decem, si perdidit drachmam unam, nonne accendit lucernam, & evertit domum, & quarit diligenter, donec inveniat? & cum invenerit, convocat amicas, & vicinas, dicens: congratulamini mihi, quia inveni drachmam, quam perdideram?* Confidera, inquam, quàm bene hæc parabola Religiosis, & Sacerdotibus applicari possit, qui & ipsi Dei favorem, & amorem, item fervorem in Spiritu non quidem adhuc omnem, sed tamen ex parte per negligentiam suam & teporem amiserunt.

Conf.

Confidera II. Si mulier ista drachinam unicam, remissis adeò pretij, tam sollicitè quæsit, quantum tu diligentiam adhibere debeas in tua drachma quærenda, quæ tantopere tibi necessaria est ad gloriam Dei, tuamque, & proximi salutem cum summo tuo & illius commodo procurandam.

Confidera III. Quomodo dictam drachmam quærere debeas, nimirum accendendo lumen, id est, per humilem orationem perendo à Deo illustrationem intellectus, & erigendo domum conscientiae per scopum accurati examinis, tum singulis mensibus & hebdomadis paulò longius, tum quotidie circa vitia in genere, & circa unum in particulari instituti. Vide ergo, quomodo hæc diligentiam adhibueris, an cum veritate illud S. Davidis Ps. 76. dicere poteris: *Et meditatus sum nocte cum corde meo, & excitabar, & scopebam spiritum meum.* Colloquium in SS. PP.

Punctum II.

Confidera I. Quem fructum hæc mulier tulerit ex tua sollicita drachmæ quæstione, nimirum & ipsam drachmam invenit, & singularè ex tali inventione gaudium percipit, unde convocans amicos dixit? *congratulamini, quia invenisti drachmam, quam quæstivi.*

Confidera II. Quanto nobilior sit fructus ille, quem tu ex frequenti recollectione colliges, nam præterquam quod fervorem tuum semper sis recuperaturus, & aucturus, adeò insignem etiam profectum in sanctitate & meritis habiturus, summum gaudium creabis imprimis Deo & SS. qui singulariter delectantur super uno pectore poenitentiam agente; deinde domesticis, quia, ut Thomas Kemp. l. 1. cap. ait, valde jucundum & dulce est, videre fervidos & devotos fratres, bene morigeratos, & disciplinatos; animabus perceptorij, quæ tantò efficacius subsidium à te sperant, quanto magis in perfectione & charitate profeceris; denique christi, quia si est gaudium in hoc mundo, hoc utique possessori puri cordis homo; & si ante mortem tam magnum gaudium percipiet, quale in ipsa morte, & post mortem experietur, quando audies à Christo: *Euge serve bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, entra in gaudium Domini tui.* Ut adeò meritò exclamavit Tho-

mas Kemp. l. 1. c. 11. *O si adverteres, quantam tibi pacem, & alijs latitiam faceres te ipsum bene habendo, puto, quòd sollicitior esses ad spirituale profectum.*

Confidera III. Quàm digni sint fructus, propter quos omnem diligentiam in frequenti, imò assidua tui recollectione adhibeas. Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quid potissimum te impedi verit haecenus; quò minus optatum ex talibus recollectionibus fructum reportares, an non ex primarijs impedimentis illa fuerint, quòd non eam, quàm par erat, æstimationem de ijs habueris; quòd ex tam frequenti inspectione tui ipsius tædium conceperis, atque adeò non nisi obiter eam peregeris? Quòd in ijs nunquam tibi debitum scopum præfixeris, sed exteriorum duntaxat defectuum reformatione contentus, ad ipsam radicem exciudendam animum non applicueris? quòd à vehementia passionum & frequenti in vita relapsu in desperationem actus, omnem de fructu secuturo spem abieceris, ideòque dictas recollectiones frequenter neglexeris?

Confidera II. Quibus medijs talia impedimenta removere possis, nimirum certò tibi persuadendo, unum ex principalibus medijs ad perfectionem citò facilèque consequendam esse frequentem tui inspectionem, & recollectionem; eam præterea esse officinam virtutum, in qua timor Dei, humilitas, cognitio sui, compunctio, perseverantia, fervor, prudentia &c. cuditur; id quòd S. Ignatius præcipuè expertus est, utpote cujus prudentia & sanctitas singularis huic potissimum exercitio, & frequenti meditationi. l. ult. 1. p. hist. soc. adscribitur.

Confidera III. Quomodo deinceps in hoc negotio gerere te velis. Colloquium ad Christum.

Legatur ex lib. 1. de imit. c. 19. & illa præcipuè verba bene perpendantur: secundum propositum nostrum cursus profectus nostri; & multà diligentia opus est, bene proficere volenti: Quòd si fortiter proponens sæpe deficit, quid ille, qui rarò aut minus fixè aliquid proponit.

Pro